EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 9.2.2026
COM(2026) 63 final

2026/0041 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at acceptere Kap Verdes tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale barnebortførelser (i det følgende: "konventionen af 1980"), der indtil dato er ratificeret af 103 lande, herunder alle EU-medlemsstaterne, har til formål at genoprette status quo ved at sikre, at ulovligt bortførte eller tilbageholdte børn hurtigt tilbagegives gennem en ordning for samarbejde mellem centrale myndigheder, der er udpeget af de kontraherende parter.

Eftersom forebyggelse af børnebortførelser er en vigtig del af EU's politik til fremme af børns rettigheder, er Den Europæiske Union aktiv på internationalt plan for at forbedre anvendelsen af konventionen af 1980, og den opfordrer tredjelande til at tiltræde den.

Kap Verde deponerede sit instrument til tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 den 4. oktober 2022. Konventionen trådte i kraft i Kap Verde den 1. januar 2023.

Det fastsættes i artikel 38, stk. 4, i konventionen af 1980, at konventionen finder anvendelse mellem det land, der tiltræder konventionen, og de kontraherende lande, der erklærer, at de accepterer tiltrædelsen.

Den Europæiske Unions Domstols anført i udtalelse 1/13[1)], at accepten af et tredjelands tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser henhører under Den Europæiske Unions enekompetence.

Domstolen fremhævede behovet for, at der er enighed om spørgsmålet på EU-plan, og at de enkelte medlemsstater ikke handler individuelt.

Eftersom internationale børnebortførelser hører ind under Den Europæiske Unions eksterne enekompetence, er det på EU-plan Rådet, der skal træffe afgørelse om, hvorvidt Kap Verdes tiltrædelse skal godkendes. Den Europæiske Unions medlemsstater bør således deponere deres erklæring om, at de accepterer Kap Verdes tiltrædelse i Den Europæiske Unions interesse.

Med Den Europæiske Unions medlemsstaters accept vil Haagerkonventionen af 1980 finde anvendelse mellem Kap Verde og EU-medlemsstaterne med undtagelse af Danmark.

• Sammenhæng med de gældende regler på samme område

Hvad angår forældres bortførelse af børn, er Haagerkonventionen af 1980 det internationale modstykke til Rådets forordning (EF) 2019/1111 (kendt som Bruxelles IIb-forordningen)[2)], der udgør hjørnestenen i EU's retlige samarbejde i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar.

Et af hovedmålene med forordningen er at forhindre bortførelser af børn til andre medlemsstater ved fastlæggelse af procedurer, der sikrer, at børnene hurtigt gives tilbage til den medlemsstat, hvor de har deres sædvanlige opholdssted. I Bruxelles IIb-forordningen er i kapitel III til dette formål indarbejdet den procedure, der er fastlagt i Haagerkonventionen af 1980, og som suppleres, idet visse af dens aspekter tydeliggøres, navnlig høring af barnet,

---

1) Domstolens udtalelse 1/13 af 14. oktober 2014 (Tredjelandes tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980), ECLI:EU:C:2014:2303.

2) Rådets forordning (EU) 2019/1111 af 25. juni 2019 om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om internationale børnebortførelser (omarbejdning), EUT L 178 af 2.7.2019, s. 1.

fristen for at træffe en afgørelse, efter at der er indgivet en anmodning om tilbagegivelse, og grunde til ikke at tilbagegive barnet.

På internationalt plan støtter Den Europæiske Union tredjelandes tiltrædelse af konventionen af 1980 med henblik på at sikre sine medlemsstater et fælles regelkompleks til at håndtere internationale bortførelser af børn.

Der er allerede vedtaget 22 rådsafgørelser mellem juni 2015 og december 2022 med henblik på at acceptere 30 tredjelandes tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 om internationale børnebortførelser (Marokko, Singapore, Den Russiske Føderation, Albanien, Andorra, Seychellerne, Armenien, Republikken Korea, Kasakhstan, Peru, Georgien, Sydafrika, Chile, Island, Bahamas, Panama, Uruguay, Colombia, El Salvador, San Marino, Den Dominikanske Republik, Belarus, Usbekistan, Ecuador, Ukraine, Jamaica, Bolivia, Filippinerne og Tunesien[3)]).

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Nærværende forslag er klart knyttet til det generelle mål, der er nedfældet i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union om beskyttelse af børns rettigheder. Det system, der er indført med konventionen af 1980, har til formål at beskytte børn mod de skadelige virkninger af at blive bortført af forældre, f.eks. ved at sikre effektiv udøvelse af samværsretten. Det er også værd at bemærke sammenhængen med indsatsen for at fremme anvendelsen af mægling i forbindelse med bilæggelse af grænseoverskridende familieretlige tvister.

Direktivet om visse aspekter af mægling på det civil- og handelsretlige område[4)] finder bl.a. anvendelse på familieret inden for det fælles europæiske retsområde. Haagerkonventionen af 1980 tilskynder til mindelige bilæggelser af familieretlige tvister. En af vejledningerne om god praksis vedrørende konventionen af 1980, der er offentliggjort af Haagerkonferencen om International Privatret, omhandler anvendelse af mægling med henblik på bilæggelse af internationale familieretlige tvister omfattende børn, som falder inden for konventionens anvendelsesområde. Denne vejledning er på Kommissionens foranledning oversat til alle EU-sprog, udover engelsk og fransk, og også til arabisk for at støtte dialogen med lande, der endnu ikke har ratificeret/tiltrådt konventionen, og for at bidrage til at finde konkrete måder, hvorpå der kan sættes ind over for problemerne i forbindelse med internationale børnebortførelser[5)].

---

3) Der er allerede vedtaget 22 rådsafgørelser om bemyndigelse af medlemsstaterne til at acceptere tiltrædelsen af Andorra-konventionen af 1980 (Rådets afgørelse 2015/1023 af 15. juni 2015), Seychellerne (Rådets afgørelse 2015/2354 af 10. december 2015), Rusland (Rådets afgørelse 2015/2355 af 10. december 2015), Albanien (Rådets afgørelse 2015/2356 af 10. december 2015), Singapore (Rådets afgørelse 2015/1024 af 15. juni 2015), Marokko (Rådets afgørelse 2015/2357 af 10. december 2015), Armenien (Rådets afgørelse 2015/2358 af 10. december 2015), Republikken Korea (Rådets afgørelse 2016/2313 af 8. december 2016), Kasakhstan (Rådets afgørelse 2016/2311 af 8. december 2016) og Peru (Rådets afgørelse 2016/2312 af 8. december 2016), Georgien og Sydafrika (Rådets afgørelse (EU) 2017/2462 af 18. december 2017), Chile, Island og Bahamas (Rådets afgørelse (EU) 2017/2424 af 18. december 2017), Panama, Uruguay, Colombia og El Salvador (Rådets afgørelse (EU) 2017/2464 af 18. december 2017), San Marino (Rådets afgørelse (EU) 2017/2463 af 18. december 2017), Den Dominikanske Republik (Rådets afgørelse (EU) 2019/305 af 18. februar 2019), Ecuador og Ukraine (Rådets afgørelse (EU) 2019/306 af 18. februar 2019), Honduras (Rådets afgørelse (EU) 2019/307 af 18. februar 2019), Belarus og Usbekistan (Rådets afgørelse (EU) 2019/308 af 18. februar 2019). Jamaicas (Rådets afgørelse (EU) 2021/2206 af 9. december 2021), Bolivia (Rådets afgørelse (EU) 2021/2207 af 9. december 2021), Filippinerne (Rådets afgørelse (EU) 2022/2439 af 8. december 2022), Tunesien (Rådets afgørelse (EU) 2022/2450 af 8. december 2022),

4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/52/EF af 21. maj 2008 om visse aspekter af mægling på det civil- og handelsretlige område (EUT L 136 af 24. maj 2008, s. 3)

5) https://www.hcch.net/en/publications-and-studies/details4/?pid=6561&dtid=3

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

I henhold til artikel 38 i Haagerkonventionen af 1980 udgør erklæringen om accept af tiltrædelse en integrerende del af en international aftale, der er indgået med den tiltrædende stat.

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 6, i TEUF afhænger primært af aftalens formål og indhold. Eftersom hovedformålet med og indholdet af Haagerkonventionen af 1980 er at forhindre forældres bortførelse af børn, og genstanden derfor er familieret, er det materielle retsgrundlag artikel 81, stk. 3, i TEUF. I artikel 81, stk. 3, TEUF er det fastsat, at foranstaltninger vedrørende familieret med grænseoverskridende virkninger træffes af Rådet efter en særlig lovgivningsprocedure. Det træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Da artikel 81 i TEUF er det materielle retsgrundlag, skal Rådet vedtage afgørelsen om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Unionens interesse at acceptere et tredjelands tiltrædelse af konventionen af 1980 efter høring af Europa-Parlamentet i overensstemmelse med artikel 218, stk. 6, litra b), i TEUF.

I henhold til artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i TEUF træffer Rådet afgørelse med enstemmighed, når aftalen dækker et område, hvor der kræves enstemmighed i forbindelse med vedtagelse af en EU-retsakt.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra b), i TEUF og artikel 218, stk. 8, i TEUF.

Irland er bundet af forordning (EU) 2019/1111 (Bruxelles IIb-forordningen) og deltager derfor i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.

I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Ikke relevant

- **Proportionalitetsprincippet**

Nærværende forslag er udarbejdet i overensstemmelse med allerede vedtagne rådsafgørelser om det samme emne og er ikke mere vidtgående end nødvendigt for at sikre en sammenhængende EU-indsats over for internationale barnebortførelser ved at sikre, at Den Europæiske Unions medlemsstater godkender Kap Verdes tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 inden for en given frist.

- **Valg af instrument**

Forslaget til Rådets afgørelse er indgivet i overensstemmelse med artikel 218, stk. 6, i TEUF, hvori det er fastsat, at Rådet vedtager en afgørelse om indgåelse af en internationale aftale. Der findes ingen andre retlige instrumenter, der kan anvendes til at nå det mål, der forfølges med forslaget.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning

Ikke relevant

• Høringer af interessenter

Alle Den Europæiske Unions medlemsstater, der blev hørt af Kommissionen inden for rammerne af Rådets Gruppe vedrørende Civilretlige Spørgsmål om deres vilje til at acceptere Kap Verdes tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980, afgav en positiv udtalelse.

• Indhentning og brug af ekspertbistand

Kommissionen har indhentet relevante oplysninger om gennemførelsen af konventionen fra Haagerkonferencen om International Privatret, EU's delegation i Kap Verde og anklagemyndigheden, det centrale kontor for samarbejde og komparativ ret, der er udpeget som central myndighed inden for rammerne af Haagerkonventionen fra 1980.

• Konsekvensanalyse

Som det var tilfældet med de 22 rådsafgørelser, der blev vedtaget mellem 2015 og 2022 om accept af adskillige tredjelandes tiltrædelse af konventionen af 1980, er der for denne retsakt heller ikke foretaget nogen specifik konsekvensanalyse.

Graden af gennemførelse af konventionen blev imidlertid undersøgt ved hjælp af Kap Verdes svar på EU-spørgeskemaet og udfyldelsen af spørgeskemaet til nye tiltrædende lande, som er udarbejdet af Haagerkonferencen om International Privatret.

I forbindelse med drøftelserne i Gruppen vedrørende Civilretlige Spørgsmål viste det sig, at nogle medlemsstaters (f.eks. Portugals) erfaringer med Kap Verdes retssystem er positive. Myndighederne i Kap Verde tillægger de traktatmæssige forbindelser med EU's medlemsstater stor betydning. En fælles retlig ramme med alle EU's medlemsstater, repræsenteret ved Haagerkonventionen af 1980, vil hjælpe med at håndtere og bilægge grænseoverskridende bortførelsessager.

Uddannelsesaktioner planlægges i samarbejde med portugisisktalende lande, der er parter i konventionen (Portugal og Brasilien). UNICEF vil også blive inddraget i gennemførelsen af Haagerkonventionerne om børn.

Kap Verde har også for nylig tiltrådt konventionen om beskyttelse af børn fra 1996 og konventionen om børnebidrag fra 2007, og landets retssystem, respekten for retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder er blevet undersøgt i forbindelse med ikke-indsigelsesprocedurerne vedrørende tiltrædelser af disse konventioner. Vurderingen førte til den konklusion, at der ikke bør gøres indsigelse mod Kap Verdes tiltrædelse af konventionen om beskyttelse af børn fra 1996 og konventionen om børnebidrag fra 2007.

• Målrettet regulering og forenkling

Ikke relevant

• Grundlæggende rettigheder

Forældres bortførelse er i direkte strid med børns rettigheder, navnlig retten til at blive beskyttet og retten til at opretholde kontakt med begge forældre. Ved at etablere en retlig ramme, der har til formål at afholde forældre fra at bortføre deres børn, og som giver barnet mulighed for at blive hørt, bekræftede konventionen fra 1980 børns rettigheder, som er grundlæggende menneskerettigheder, der er anerkendt i De Forenede Nationers konvention

om barnets rettigheder (UNCRC). Nærværende forslag har til formål at fastlægge denne retlige ramme mellem Kap Verde og EU-medlemsstaterne.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget til rådsafgørelse har ingen virkninger for budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Ikke relevant

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Ikke relevant

2026/0041 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at acceptere Kap Verdes tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 3, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra b), og artikel 218, stk. 8, andet afsnit,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[1)], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Unionen har sat sig som et af sine mål at fremme beskyttelse af børns rettigheder, jf. artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union. Foranstaltninger til beskyttelse af børn mod ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse er en væsentlig del af denne politik.

(2) Rådets forordning (EU) 2019/1111[2)] har til formål at beskytte børn mod skadelige virkninger af ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse og indføre procedurer, der skal sikre, at disse børn hurtigt vender tilbage til deres sædvanlige opholdssted, og at samværsretten og forældremyndigheden beskyttes.

(3) Forordning (EU) 2019/1111 supplerer og styrker Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser ("Haagerkonventionen af 1980"), der på internationalt niveau indfører et system af forpligtelser og en samarbejdsordning mellem de kontraherende stater og mellem centrale myndigheder, og som har som mål at sikre hurtig tilbagegivelse af ulovligt bortførte eller tilbageholdte børn.

(4) Alle medlemsstaterne er parter i Haagerkonventionen af 1980.

(5) Unionen opfordrer tredjelande til at tiltræde Haagerkonventionen af 1980 og støtter den korrekte gennemførelse af Haagerkonventionen af 1980 ved blandt andet sammen med medlemsstaterne at deltage i de særlige kommissioner, som Haagerkonferencen om International Privatret regelmæssigt organiserer.

(6) Et fælles regelkompleks gældende for medlemsstaterne og tredjelande kunne være den bedste løsning på følsomme sager om international bortførelse af børn.

---

1) EUT C [...], [...], s. [...].

2) Rådets forordning (EU) 2019/1111 af 25. juni 2019 om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om internationale børnebortførelser (omarbejdning), EUT L 178 af 2.7.2019, s. 1, ELI:http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1111/oj

(7) I Haagerkonventionen af 1980 fastsættes det, at den finder anvendelse mellem en stat, der tiltræder konventionen, og de kontraherende stater, der har erklæret, at de accepterer tiltrædelsen.

(8) Haagerkonventionen af 1980 tillader ikke, at regionale organisationer for økonomisk integration, som f.eks. Unionen, bliver part i den. Unionen kan derfor ikke tiltræde Haagerkonventionen af 1980 og heller ikke deponere en erklæring om accept af en stat, der tiltræder konventionen.

(9) Ifølge Den Europæiske Unions Domstols udtalelse 1/13[3)] falder erklæringer om accept i henhold til Haagerkonventionen af 1980 ind under Unionens eksterne enekompetence.

(10) Kap Verde deponerede den 4. oktober 2022 sit instrument til tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980. Haagerkonventionen af 1980 trådte i kraft for Kap Verde den 1. januar 2023.

(11) Det er på baggrund af en vurdering af situationen i Kap Verde blevet konkluderet, at medlemsstaterne er rede til i Unionens interesse at acceptere Kap Verdes tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980.

(12) Medlemsstaterne bør derfor bemyndiges til i Unionens interesse at deponere deres erklæring om accept af Kap Verdes tiltrædelse i overensstemmelse med betingelserne i denne afgørelse.

(13) Irland er bundet af forordning (EU) 2019/1111 og deltager derfor i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.

(14) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne bemyndiges til, i Unionens interesse, at acceptere Kap Verdes tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980.

2. Medlemsstaterne deponerer senest den... [tolv måneder efter datoen for vedtagelsen af denne afgørelse] en erklæring om accept i Unionens interesse af Kap Verdes tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 med følgende ordlyd: "[MEDLEMSSTATENS fulde navn] erklærer at acceptere Kap Verdes tiltrædelse af Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser i overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU)...

3. Medlemsstaterne underretter Rådet og Kommissionen om deponeringen af deres erklæringer om accept af Kap Verdes tiltrædelse og meddeler Kommissionen disse erklæringers ordlyd senest to måneder efter deponeringen.

[3)] Domstolens udtalelse 1/13 af 14. oktober 2014, ECLI:EU:C:2014:2303.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på […]dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formanden

[...]

OVERSIGT OVER FINANSIELLE OG DIGITALE VIRKNINGER

(1) FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at acceptere Kap Verdes tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser

Berørt(e) politikområde(r)

Retlige anliggender

Mål

Generelt/generelle mål

Dette forslag har til formål at bemyndige medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at acceptere Kap Verdes tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 om de civilretlige virkninger af internationale barnebortførelser i overensstemmelse med EU-Domstolens udtalelse 1/13 for at sikre retssikkerhed og forudsigelighed på internationalt og europæisk plan.

Specifik(ke) målsætning(er)

Bemyndigelse af EU's medlemsstater til at acceptere Kap Verdes tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser

Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.

Haagerkonventionen af 1980 om internationale børnebortførelser vil finde anvendelse mellem alle medlemsstater (med undtagelse af Danmark) og Kap Verde.

Resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

Ikke relevant

Forslaget/initiativet vedrører

☑ **en ny foranstaltning**

☐ **en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**[1)]

☐ **en forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

☐ **en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning**

Begrundelse for forslaget/initiativet

Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

Ikke relevant

---

1) Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående)

Tilladelsen til EU-medlemsstaterne er i overensstemmelse med tidligere initiativer af samme art efter udtalelse 1/13 fra Den Europæiske Unions Domstol. Det henhører under EU's eksterne enekompetence i henhold til artikel 3, stk. 2, i TEUF. Bemyndigelsen kan kun gives af Rådet på forslag af Kommissionen og er derfor i sagens natur en enekompetence, som ikke er underlagt nærhedsprincippet.

Forventet merværdi på EU-plan (efterfølgende)

Det sikres, at EU-traktaterne og Den Europæiske Unions Domstols praksis overholdes.

Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

Det er det 23. forslag af samme art.

Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Forslaget har ingen virkninger for budgettet.

Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

Forslaget har ingen virkninger for budgettet.

Varigheden af forslaget/initiativet og af dets finansielle virkninger

☐ **Begrænset varighed**

☐ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

☐ finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger.

☐ **Ubegrænset varighed**

iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

derefter gennemførelse i fuldt omfang.

Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)[2)]

☐ **Direkte forvaltning** af Kommissionen

☐ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer

☐ i forvaltningsorganerne

☐ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☐ **Indirekte forvaltning** ved at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til:

☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget

[2)] Forklaringer vedrørende budgetgennemførelsesmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BUDGpedia: https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx.

☐ internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)

☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond

☐ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71

☐ offentligretlige organer

☐ privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

☐ organer eller personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt

☐ organer, der er etableret i en medlemsstat og undergivet lovgivningen i en medlemsstat eller EU-lovgivningen, og som i overensstemmelse med sektorspecifikke regler kan få overdraget gennemførelsen af EU-midler eller budgetgarantier, i det omfang de kontrolleres af offentligretlige organer eller af privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, og har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier i form af kontrolorganernes solidariske hæftelse eller ækvivalente finansielle garantier, som for hver foranstaltning kan begrænses til EU-støttens maksimale beløb.

Bemærkninger

[...]

FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

Bestemmelser om overvågning og rapportering

Ikke relevant

Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

Begrundelse for den/de foreslåede budgetgennemførelsesmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

Ikke relevant

Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

Ikke relevant

Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

[...]